

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/352/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112221147
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112221147.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa spol. Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, ul. Olejkárska č. 1, IČO: 00 492 736, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. H.A. L., advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie nám. G. R. X-V., R., proti odporcovi G. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, o zaplatenie 50,50 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 eur, trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 58,15 eur, to všetko na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania zo dňa 22.05.2012 (doručeným súdu 19.06.2012) domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 50,50 eur a na náhradu trov konania v sume 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania a trov právneho zastúpenia spolu s DPH 20 % v sume 57,24 eur.

Svoj návrh skutkovo odôvodnil tým, že odporca cestoval dňa 14.07.2011, na linke MHD č. 191, bez platného cestovného lístka. Odporca bol vyzvaný na uhradenie žalovanej istiny výzvou zo dňa 22.08.2011, ale nereagoval na ňu. Týmto konaním odporcu vznikol navrhovateľovi ako dopravcovi nárok na zaplatenie cestovného vo výške 0,50 eur a úhrady vo výške 50,00 eur v zmysle zákona č. 168/1996 Z.z., Čl. 6. Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a Čl. 5. Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave.

Vo veci bol dňa 04.07.2012 vydaný Platobný rozkaz pod č.k. 14Ro 171/2012-7, ktorým súd vyhovel návrhu navrhovateľa v celom rozsahu. Vzhľadom na to, že sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, t.j. nemohli byť dodržané procesno-právne ustanovenia § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), súd platobný rozkaz uznesením zo dňa 05.11.2012, č.k. 14Ro 171/2012-22 zrušil, za splnenia predpokladov podľa ustanovenia § 48 ods. 4 OSP rozhodol uznesením č.k. 4C 352/2012-30 zo dňa 14.12.2012 o doručovaní spisov určených odporcovi uložením v súdnom spise a vo veci nariadil pojednávanie.

Dňa 12.04.2013 pojednával súd v neprítomnosti účastníkov pri zachovaní podmienok uvedených v ustanovení § 101 ods. 2 OSP. Navrhovateľ i jeho splnomocnený zástupca mali doručenie predvolania riadne vykázané a svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili. Odporca mal doručenie predvolania vykázané podľa ustanovenia § 48 ods. 4 OSP, svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s Hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 14.07.2011, Pokusom o zmier - výzvou na zaplatenie zo dňa 22.08.2011, celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca cestoval dňa 14.07.2011, na linke MHD č. 191, číslo vozu 4132, bez cestovného lístka, pričom cestovné bolo 0,50 eur. Na základe uvedeného bol odporca kontrolórom vyzvaný na zaplatenie cestovného vo výške 0,50 eur a postihu vo výške 50,- eur. Odporca odmietol požadovanú sumu na mieste zaplatiť. Na úhradu dlžnej sumy vyzval navrhovateľ odporcu výzvou zo dňa 22.08.2011.

Podľa ustanovenia § 760 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „OZ“): Zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa ustanovenia § 9 písm. b) zák. č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave v znení zák. č. 488/2009 Z.z. (ďalej len „zákon“): Vodič alebo iný člen osádky autobusu alebo revízor môže uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom zaplatiť cestovné a úhradu (§ 14 ods. 3), alebo sa preukázať osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného a úhrady.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona: Cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča alebo iného člena osádky autobusu, alebo revízora sa preukázať platným cestovným lístkom a zaplatiť úhradu (§ 14 ods. 3 cit. zák.), ak sa pri kontrole nemôže preukázať platným cestovným lístkom alebo osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa trvalého bydliska, číslo občianskeho preukazu (cestovného pasu prípadne iného dokladu totožnosti), v prípade neplnoletého cestujúceho meno a priezvisko zákonného zástupcu, ako aj ďalšie úhrady podľa tarify za poškodenie alebo za znečistenie autobusu.

Podľa ustanovenia § 12 ods. 4 zákona: Cestujúci je povinný mať platný cestovný lístok pri nastúpení do autobusu, ak mu ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu, alebo bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ho vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu, alebo ak sa cestovný lístok stáva platným až jeho označením v autobuse, ako aj po celý čas prepravy a pri vystupovaní z autobusu.

Podľa ustanovenia § 14 ods. 3 zákona: Úhrada pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom [§ 9 písm. b)] je dvadsaťnásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav; v mestskej autobusovej doprave ju do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav určí dopravca v prepravnom poriadku.

Z priloženého Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok mal súd preukázané, že odporca dňa 14.07.2011 cestoval bez cestovného lístka dopravným prostriedkom MHD linka č. 191, č. voza 4132, čím porušil svoju povinnosť podľa § 12 ods. 4 zák. č. 168/1996 Z.z.. Na základe uvedeného bol odporca kontrolórom vyzvaný na zaplatenie cestovného vo výške 0,50 eur a postihu vo výške 50,- eur. Odporca požadovanú sumu na mieste nezaplatil.

Súd mal preukázané, že navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie cestovného a stonásobku cestovného podľa § 14 ods. 3 zák. č. 168/1996 Z.z., ktoré bolo v deň priestupku vo výške 0,50 eur, a preto zaviazal odporcu na zaplatenie žalovanej čiastky 50,50 eur.

Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 veta prvá OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Nakoľko navrhovateľ mal vo veci plný úspech, priznal mu súd náhradu trov konania vo výške 74,65 eur. Trovy konania navrhovateľa predstavujú zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eur a trovy právneho

zastúpenia vo výške 58,15 eur podľa ustanovenia § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3 a 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon v roku 2012 bola 16,60 eur a režijný paušál v roku 2012 bola 7,63 eur. V konaní boli vykonané dva úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a 2/ písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej, spolu teda 48,46 eur. Súd priznal navrhovateľovi aj náhradu DPH z priznaných trov právneho zastúpenia z úkonov podľa § 9 až 14f vyhl. č. 655/2004 Z.z., v celkovej výške 9,69 eur, nakoľko z priloženého osvedčenia a evidencie daňového riaditeľstva mal preukázané, že právny zástupca navrhovateľa je platcom dane z pridanej hodnoty od 01.09.1996, pričom sadzba DPH bola v roku 2012 určená vo výške 20 %. Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania za úkon výzvy odporcu na úhradu pokusom o zmier, ktorý súd nepovažuje za účelný z hľadiska vymoženia práva navrhovateľa. O povinnosti úhrady bol odporca poučený už samotným revízorom a je zrejmé, že pohľadávku nebol ochotný dobrovoľne uhradiť. Zároveň navrhovateľom požadované trovy by boli zjavne neprimerané k uplatnenej výške istiny. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet splnomocneného zástupcu navrhovateľa č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX, v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 OSP, podľa ktorého, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.